

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Det var egentlig en del af min ordførertale, hvor jeg sagde, at noget af det, vi havde foreslået med det lovforslag, der var sendt i høring, ja, det kom der så efterfølgende en klar tilkendegivelse fra universiteterne på at man sagtens kunne løse selv. Jeg er da bare ked af, at vi var nødt til at lave en aftale og et lovudkast, før universiteterne tog handsken op for at fjerne nogle af de barrierer. Men resultatet blev da fremragende, for vi får løst de problemer – og så er metoden ikke så interessant. Vi når det samme mål, og det er jeg da glad for at vi i enighed har kunnet sikre.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Nu blev jeg lidt forvirret. Så vidt jeg ved, er vi i gang med en førstebehandling af et lovforslag, som skal lave en lang række rammer, som universiteterne skal følge. Ellers har jeg helt misforstået, hvorfor jeg stadig væk er her. For hvis ordførerens beskrivelse var rigtig, kunne vi jo have lukket dagens møde og sagt: Vi behøver ikke den her lovgivning, for universiteterne er godt på vej.

Det vil jeg da gerne give radikalt håndslag på, nemlig at hvis det er regeringens eller i hvert fald Venstres opfattelse, så er vi fuldstændig klar til at tage lovforslaget af bordet og sige: Lad os gøre det her i en dialog med universiteterne med frihed til bestyrelserne i stedet for at lave en regulering.

(Kort bemærkning).

Torsten Schack Pedersen (V):

Fru Margrethe Vestager var meget optaget af at skulle gennemgå hele lovgivningsområdet, men det ville selvfølgelig have været lidt nemmere, hvis man også havde villet tage ansvaret, da aftalen om universitetsreformen blev indgået i 2003, for så havde man jo været sikker på at sidde med ved bordet.

Det, jeg såmænd nævnte, var, at nogle af de forslag, der lå, ja, dem tog vi af bordet, fordi der kom en klar melding fra universiteterne om, at det problem ville de nok løse.

Men vi må bare konstatere, at der har været mulighed for, at universiteterne har kunnet løse problemet ved, at danske studerende har brugt alt, alt for lang tid på deres specialer. Det er sådan set der, hovedårsagen ligger til, at studerende bliver meget forsinket på deres studium.

Så er det jo altså naturligt, at vi griber ind og fjerner nogle af de barrierer, som gør, at de studerende bliver forsinket. Det er jeg sådan set glad for at vi har lavet en aftale om, så vi får grebet ind, så vi sikrer, at flere kan gennemføre et studium, og at flere kan begrænse deres forsinkelser.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører bliver hr. Rasmus Prehn.

Rasmus Prehn (S):

Fra socialdemokratisk side er vi glade for, at vi med velfærdsaftalen har slået fast, at der skal arbejdes målrettet på, at flere studerende gennemfører deres universitetsuddannelse på normeret tid, og at færre studerende afbryder deres uddannelse uden at gennemføre den. I det danske samfund har vi brug for så meget veluddannet arbejdskraft som overhovedet muligt. Derfor er det også værd at arbejde på, at de studerende motiveres og ansføres til at gøre deres studier færdige på normeret tid, naturligvis uden at kvaliteten kommer til at lide under det.

Når tal fra Danmarks Statistik viser, at halvdelen af de studerende, der fuldfører en kandidatuddannelse, er mere end 6 år om at gennemføre uddannelsen, er det for lang tid. Og når erfaringerne viser, at mange studerende hænger fast i specialesumpen i årevis, desværre nogle uden nogen sinde at afslutte endeligt, er det endnu mere ærgerligt.

Når uddannelsen trækker ud, bare fordi det er blevet normen på visse uddannelser, og fordi der ikke er nogen motiverende deadline, synes vi, det er værd at sætte ind med forskellige tiltag til at hjælpe de studerende med at komme i mål med deres uddannelse inden for normeret tid.

Med dette lovforslag sikres en række gode og nyttige tiltag, bl.a. en bindende tidsbegrænsning for specialeskrivning, således at de specialestudierende ved specialets start får en deadline, de skal forholde sig til. For langt de fleste specialestudendes vedkommende drejer det sig om et halvt år, svarende til de 30 ECTS-point, deres specialesemester er sat til. Er deres speciale normeret til flere ECTS-point, får det tilsvarende senere deadline. Det understreges, at det selvsagt ikke er tanken at slække på det faglige og på det indholdsmæssige krav til specialet, men måske i højere grad at sikre et niveau, der matcher den tidsperiode, som specialet er normeret til.